

VRAGEN-AVOND

6 september 1974

Goedenavond, vrienden.

Het zal u bekend zijn, dat wij, sprekers van deze groep, niet alwetend of onfeilbaar zijn. Eveneens bent u er zich van bewust, dat dit de vijfde vrijdag van de maand is. Wij kunnen dus onmiddellijk beginnen met onze:

VRAGEN-AVOND

Mag ik de eerste schriftelijke vraag van u?

Vraag: Wanneer komt het technische instrument op aarde dat het mogelijk maakt contact te maken met de geest?

Antwoord: Het is er al, maar moet nog in elkaar gezet worden. De bestanddelen zijn er reeds, de proeven zijn deels ook reeds voltooid, maar men is nog niet voldoende ver met het uitfilteren van parasitaire invloeden. Overigens beschouwt men het apparaat in het land, waar men met de proeven het verste is gekomen, voorlopig nog als een middel om telepathische impulsen te registreren. Wat wel leuk is, want dan hebben de onderzoekers nog een verrassing te wachten.

Reactie: Door dit contact zal de mens weten dat er geen dood bestaat: wat een schok moet zijn voor de leiders van sekten en religies, maar vreugde zal geven aan de gehele mensheid.

Antwoord: Zo ziet u het. Volgens mij zullen vele leiders van sekten en godsdiensten zich alleen maar op de borst kloppen onder de uitroep: Zie je nu wel. Dat hebben wij altijd reeds geleerd. Moeilijkheden zullen alleen bestaan voor degenen die nu speculeren op de angst van de mens voor het sterven. Dezen zullen hun invloed zien afnemen, daar steeds meer mensen zullen denken: Wat heeft het voor bezwaar voor een goed doel te sterven, wanneer je later toch voortleeft? Mogelijk zullen ook de begrafenisondernemers ervan te lijden hebben. Want ik kan mij voorstellen dat je, wanneer je met de overledenen in contact kunt blijven, minder snel te veel geld zult uitgeven voor een eerste klas begravenis.

Vraag: Verleden week sprak u over het nemen van maatregelen tegen de ontvoerder van een 5-jarig meisje. Een van uw aanbevelingen was het doden van de ontvoerder. Is dit niet in strijd met de goddelijke wetten van liefde?

Antwoord: Ik zal even terugvragen... U vergist zich. Dit is niet zo gezegd. Er is gezegd: zo iemand dient men op zo absoluut mogelijke wijze uit de gemeenschap te verwijderen. Dat houdt niet noodzakelijkerwijze doden in. Het betekent slechts, dat een dergelijke persoon niet meer binnen de gemeenschap mag worden toegelaten.

Verder werd gesuggereerd dergelijke mensen de mogelijkheid te geven in afzondering maar verder vrij met soortgenoten een eigen maatschappij op te bouwen. Over de doodstraf is dus niet gesproken. Ik mag hieraan toevoegen dat de doodstraf volgens mij verwerpelijk is, daar een dergelijke straf niet meer teruggenomen kan worden. Blijkt een z.g. dader later onschuldig, dan kun je hem niet meer tot leven brengen. Dit risico alleen lijkt mij voldoende om een dergelijke straf te verwerpen. Aan de andere kant is gesproken over de noodzaak dat een gemeenschap zichzelf weet te verdedigen. Een maatschappelijke opzet is immers alleen te handhaven, wanneer de gemeenschap voortdurend en strikt uit blijft gaan van de ordening, waarop haar samenleving gebaseerd is. In dit verband zou de doodstraf eventueel begrijpelijk zijn, ook al is zij daarmee voor ons nog niet aanvaardbaar.

Vraag: Is Jozef Rulof ook een lid van uw orde? Ik ben dankbaar voor zijn geestelijk wetenschappelijke boeken.

Antwoord: Dank moet u dan ook aan Jeus geven, de inspirator, want deze boeken zijn geen zuiver menselijk product, maar kwamen tot stand in een nu wat intensere, dan weer iets minder intense samenwerking tussen medium en inspirator. Hetzelfde geldt overigens ook voor de schilderstukken, die Rulof vervaardigde: In enkelen daarvan speelt zijn eigen persoonlijkheid een hoofdrol, vooral wanneer hij iemand een genoegen wilde doen. De inspiratie was dan soms wel zeer beperkt. In andere gevallen heeft hij zuiver inspiratieve werken gemaakt, waaraan hijzelf alleen als werktuig deelhad. Dezen beelden voornamelijk tafelen uit zowel wat lagere als wat hogere sferen rond schaduwland.

Of hij lid is van de Orde? Contributie heeft hij nooit betaald, zoals de penningmeester u kan zeggen. Maar in de geest werkt hij vaak met ons samen. Of dit een lidmaatschap constitueert? Wanneer men geestelijk zegt dat iemand lid is van onze groep, zo betekent dit alleen maar dat hij harmonisch is met onze groep en zo meewerkt met de Orde. Indien u dit onder lidmaatschap wilt verstaan, kan ik uw vraag bevestigend beantwoorden.

Vraag: Wat verstaat u onder belegging in goederen op termijn? Huis en e.d.?

Antwoord: Indien wij huizen hadden bedoeld, zouden wij gesproken hebben over onroerende goederen. Goederen op termijn en de speculaties daarin betreffen voornamelijk producten. Zo wordt op het ogenblik nogal veel gespeculeerd door z.g. koop vooraf in granen. Ook in andere grondstoffen wordt gespeculeerd en zelfs bepaalde halffabricaten worden op termijn gekocht in de hoop dat de prijzen daarvan zullen stijgen. Men koopt dus iets wat er nog niet is tegen een nu te stellen prijs in de hoop dat wanneer het product beschikbaar is, de prijs aanmerkelijk hoger zal liggen. Er zijn nogal wat firma's en makelaars die hun zakendoen hierop baseren. Onze uitspraak, gedaan op 16.8., maakt duidelijk dat dergelijke beleggingen gevaarlijk zijn. Wij nemen aan dat de prijzen van bepaalde producten in de komende tijd aan sterk schommelende prijzen onderhevig zullen zijn, zodat dergelijke speculaties te grote verliesmogelijkheden geven, terwijl sommige producten op de wereldmarkt zelfs zeer aanzienlijke prijsdalingen zullen vertonen. Dit alles binnen enkele jaren. De waarschuwing geldt dus voor allen die overwegen een deel van hun kapitaal ter beschikking te stellen voor dergelijke ondernemingen, ook al belooft men hen daarbij grote winsten.

Vraag: Welke karmische achtergronden kunnen een rol spelen bij een eventuele kindermoord?

Antwoord: Dit is niet zonder meer te zeggen. De zaak ligt n.l. niet zo dat iemand die in het verleden iets dergelijks heeft ervaren van anderen, het nu zelf zal gaan doen ofwel oude fouten in een volgend leven herhaalt zonder meer. Men mag wel stellen dat degene die incarneert, terwijl hij bv. door haat gedreven wordt, een sterk overdreven driftleven in de stof kan hebben door een verkeerde keuze - voor hem - bij incarnatie. Ook de nadruk op en keuze van karakter-eigenschappen zullen mede bepaald kunnen worden door het bewustzijn van de incarnerende.

In de meeste gevallen zal echter vooral gedacht moeten worden aan een niet bepaald bewust incarneren. Wat dan weer impliceert dat men in een vorig leven niet al te veel geleerd zal hebben en mogelijk zelfs in de geest niet bepaald in lichte werelden geleefd heeft, daar men anders wel een voor het ego beter passend voertuig gezocht zou hebben. Je kunt echter nooit stellen dat de incarnatie zonder meer lotsbepalend is, terwijl banden uit vorige levens daarbij een overheersende rol moeten spelen. Al doen de mensen dit vaak graag, toch kun je niet terecht stellen: Wij hebben elkaar in vorige levens liefgehad en zullen ook nu elkaar weer ontmoeten en liefhebben. Want dat is ons karma. Dergelijke verklaringen klinken erg romantisch en geven het gevoel dat men minder schuldig is, maar zijn over het algemeen kul.

Indien een wederkerige harmonie tussen mensen heeft bestaan, is het daardoor eerder mogelijk dat men in volgende levens elkaar zal ontmoeten, of in elanders nabijheid zal incarneren. Maar van een herhaling van omstandigheden zal zelden of niet sprake zijn, zelfs niet in deze gevallen. Wel blijft elke geestelijk band die wij ontwikkeld hebben voor ons altijd bestaan.

Bestaande banden maken voor de rest van ons bestaan deel uit van ons leven en zijn in feite reeds deel van onze mogelijkheden, wanneer wij ons voor het eerst bewust worden. Dergelijke banden hebben echter weinig te maken met stoffelijke levenscondities. Volgens mij is het voor de mens daarom verstandiger niet te rekenen met het optreden van dergelijke banden tijdens het stoffelijke bestaan. Dit gebeurt in verhouding niet zo vaak, terwijl een hangen aan dergelijke denkbeelden vaak voert tot handelingen die noch het menselijk juist bestaan, noch de geestelijke bewustwording bevorderen.

Vraag: Er zijn toch wel uitzonderingen op deze regel?

Antwoord: Op elke regel die in woorden uitgedrukt kan worden, is in de kosmos wel een uitzondering mogelijk. Maar de waarschijnlijkheid van dergelijke uitzonderingen bij degenen die nu op aarde leven, bedraagt naar mijn beste weten ongeveer 1 op rond 173.000.000. Rekent u dan zelf maar even na hoe groot de kans is dat een dergelijke uitzondering in en voor u daadwerkelijk bestaat.

Vraag: Hoe staat het dan met de tweelingziel?

Antwoord: Ook hier interpreteren de mensen, al dan niet gedreven voor emotionele behoeften van meer stoffelijk aard, de werkelijkheid vaak verkeerd. Men weet, tweelingzielen zijn elkaanders counterpart. Maar men vergeet dat men dit wordt door de eigen ontwikkeling van beide delen, dat beiden elkaar zodanig kunnen aanvullen, dat een eenheid ontstaat die groter is dan de som van beiden afzonderlijk ooit kan zijn. Verder vergeet men liever dat dergelijke zielen, wanneer hun eenheid eenmaal is ontstaan, voortaan als één enkele ziel naar buiten toe op zullen treden. Een tweelingziel, zoals u die kent, is dus de aanduiding van een dergelijke wederkerig werkende band, die tussen twee personen ontstaat en voeren kan tot de algehele geestelijke eenwording.

Dit denkbeeld heeft dus, ondanks Rider Haggard en dergelijke romantische auteurs, niets te maken met zielen die voor elkaar bestemd waren vanaf het begin der tijden en zo elkaar altijd weer zullen blijven ontmoeten tot aan het einde der tijden toe. Zoiets is erg romantisch, liefelijk, victoriaans gedacht, maar niet erg reëel. Vele mensen binden zich echter aan dit en dergelijke denkbeelden, omdat deze gedachte voor hen een rechtvaardiging vormt van de dingen die zij zijn en doen. Zij zouden zich af moeten vragen of zij een dergelijke rechtvaardiging wel van node hebben. Is het niet voldoende te beseffen, dat je levend, naar je beste inzichten en beste vermogen, bepaalde banden kent en door die banden méér wordt dan je voorheen geweest bent in eigen besef op aarde? Volsta daar dan maar mee. Het lijkt mij overbodig een verleden erbij te halen om het heden te verklaren en voor jezelf aanvaardbaar te maken.

Wel is het volgens mij belangrijk het heden geheel bewust te beleven, zelfs de eigen fouten. Realiseer u daarom goed, dat alles wat u geestelijk absorbeert, van wie of van wat dan ook, in u en in de ander aanwezig zal blijven. Dit is een band die zeer zwak kan zijn en een enkel punt betreffen, of zeer uitgebreid zijn en een gehele levenservaring betreffen. Door het geestelijk mede te verwerken is echter een band ontstaan, die niet teloor zal gaan. Maar voor elke mens en geest bestaan vele van dergelijke banden. Ofschoon dezen bij de keuze van een incarnatie mede een rol kunnen spelen, is het zeker niet zo dat dergelijke banden bij hergeboorte de relatie tussen de mensen blijvend zullen bepalen, of in de bewustwording beslissend zullen blijken te zijn voor de wereld, waarin je met je bewustzijn kunt vertoeven. Wel zal men op die punten waarop bindingen zijn ontstaan in alle vormen en in alle sferen contact kunnen houden met de ander die deze binding mede bevat.

Vraag: Komt het niet veel voor dat mensen weer in familieverband, in dezelfde families, incarneren?

Antwoord: Dat veronderstelt nogal iets: a. geestelijk een ongeveer gelijke ontwikkeling. b. een ongeveer gelijktijdig heengaan uit uw wereld - binnen 5 jaren. c. Een gelijke ontwikkeling in de sferen, zodat gelijktijdig een incarnatiebehoefte ontstaat en bovendien een zodanige onderlinge gebondenheid, dat een incarnatie in elkaanders nabijheid voor elk van de leden belangrijker is dan een incarneren in het meest voor eigen ontwikkeling geschikte voertuig. Ook hier moet ik zeggen: mogelijk is het wel, maar het zal zeker niet veelvuldig voorkomen. Zou u stellen dat er groepsincarnaties voorkomen, dan hebt u wel gelijk.

In een bepaalde periode van de wereld ontstaat een ontwikkeling die voor allen ongeveer gelijk is, terwijl ongeveer gelijke omstandigheden voor geesten met een overeenkomstige ontwikkeling aantrekkelijk zullen zijn. In Egypte was er een tijd dat velen gelijksoortige mystieke ervaringen kenden, gelijke denkbeelden hadden en een vergelijkbare levenservaring opdeden. In een dergelijk geval is het waarschijnlijk dat dergelijke mensen ongeveer gelijktijdig zullen incarneren - al ligt er soms tot een eeuw verschil in tijd - terwijl de keuze voert naar een voor allen vergelijkbare omgeving, daar immers de stoffelijke ervaringen in het vorige bestaan eveneens vergelijkbaar waren. Dergelijke groepen incarneren dus rond dezelfde tijd en overwegend in dezelfde omgeving.

Vraag: Sommige entiteiten uit de geest die nog niet bewust zijn, kunnen, zoals op reddingseances blijkt, heel goed door een medium spreken, zelfs wanneer zij overtuigd moeten worden dat zij niet meer in de stof leven. Aan de andere kant blijken geesten die wel weten dat zij overleden zijn en soms hun halve stoffelijke leven aan seances deel hebben genomen, daar veel moeite mee te hebben - wanneer zij dit al kunnen. Wilt u hierover iets zeggen?

Antwoord: Iemand, die nog niet bewust is en doorkomt op een seance, zal dit, tenzij hij tot het duister behoort en vandaaruit geleid en gestimuleerd wordt, toch altijd moeten doen aan de hand van een geleider. D.w.z. dat hij iemand bij zich heeft. Deze maakt het contact mogelijk. Men doet dit omdat voor dergelijke entiteiten het van belang kan zijn, even met het spreken door een medium, een ander lichaam dus, geconfronteerd te worden. Hierdoor beseffen zij eerder dat zij niet meer zo leven, als zij veronderstellen. Dit is de reden dat zij geholpen worden om een contact te maken, terwijl bewusten uit de geest en de nodige kracht daartoe ter beschikking stellen.

Indien je echter geestelijk bewust bent, is het belangrijk dat je eerst je geheel van je geestelijke wereld bewust wordt en daarin tot beseffen en leren komt. Dan is de hulp om contact op te nemen dus niet aanwezig, of wordt slechts beperkt gegeven. Maar in dat geval zal men de bewuste geest die door wil komen, toch minder kracht en hulp geven dan een onbewuste, die zonder dit geheel niets presteren kan. Het is dus de helper die bepaalt hoe een geest door zal komen, tenzij die geest zelf een groot bewustzijn en de nodige krachten heeft verzameld - wat dan meestal eerst bij een vorderen naar hoog zomerland het geval zal zijn. Een helper zal altijd met iemand die hij door laat komen een mate van harmonie hebben, terwijl direct of indirect bovendien een harmonie tussen helper en medium moet bestaan.

Is dit voldoende?

Vraag: I.v.m. de film de Exorcist zou ik graag weten: Wat voor soort entiteiten hechten zich aan mensen en wat zijn hun motieven. Wat is de beste afweer en wat de beste methode van uitbanning?

Antwoord: Er zijn twee hoofdlijnen van hechting, waarop natuurlijk wel variaties voor zullen komen. De eerste is de verstriktetheid. Hierbij raakt een - meestal aardgebonden of zeer onbewuste - entiteit verstrikt in de aura van een mens. Dit zal meestal geschieden tijdens een emotionele uitbarsting van die mens. Hierdoor ontstaat een krachtwerveling in de aura. Een in de omgeving aanwezige geest zal hierdoor aangetrokken en a.h.w. deels naar binnen gezogen worden, tenzij die geest behoorlijk bewust is van zich en zijn omgeving. Het is duidelijk dat degenen die meestal op deze wijze worden ingevangen, aardgebonden zullen zijn of in schaduwland leven.

De tweede vorm van aanhechtingen of bezitneming kan alleen door zeer bewuste geesten gebruikt worden. Hier is er sprake van een verdringen van de eigen psyche van de mens, die misschien nog een klein deel van de hersenen kan bereiken en besturen, maar waarbij zij toch tot slaaf wordt van een andere persoonlijkheid, die normaal niet in de stof bestaat. Degenen die dit doen, zijn uit de aard der zaak geen lichtende geesten, daar een geest die in het licht leeft, alle eerbied heeft voor het eigen bestaan en de eigen wil van elk schepsel.

Wanneer u echter naar een bioscoop gaat en daar ziet hoe vele mensen zich onwel schijnen te gevoelen en menen door een duivel bezeten te worden, zo ben ik echter geneigd niet aan deze beide oorzaken te denken, maar eerder aan een kruising tussen hysterie en exhibitionisme. Men mag niet vergeten dat een demon alleen van een mens bezit zal nemen, wanneer hij daarmee een bijzondere bedoeling heeft. En wat kan een demon op dit ogenblik nog op aarde doen, dat de mensen niet al lang veel beter doen? Ik ben er dan ook van overtuigd dat degenen die werkelijk van een boze of duistere geest bezeten zijn, in aantal zeer beperkt zijn.

De beste wijze van uitdrijving is bij aanhechting over het algemeen een contact met de geest in kwestie, waarbij een medium als tussentrap fungeert. In deze gevallen kun je die entiteit bereiken en bewust maken van zijn toestand. Is de bezetene in dit geval rustig, zij het door kunstmiddelen of door een gebiologeerd worden door het gebeuren, zo zal een ontwarren van beider uitstralingen betrekkelijk snel en eenvoudig kunnen gebeuren, waarna de verschijnselen van bezetenheid ophouden te bestaan. Wil je een demon uitdrijven, zo kan dit alleen door een harmonie te vinden met de bezetene en in deze harmonie een zo volledig mogelijk besef van licht tot uitdrukking te brengen.

Indien ik iets meer mag opmerken: Ik weet dat er duiveluitdrijvers zijn die de ongelukkige, die bezeten zou zijn, te pakken nemen, een pak slaag geven, dooreen rammelen e.d. Wat voor hysterische mensen niet verkeerd is en bij hen vaak een pseudoverlossing ten gevolge kan hebben door de suggestieve werking van het gebeuren. Exorcisten bouwen vaak met vele gebaren en aanroepingen die merendeels overbodig zijn, voor zich een besef van macht op. De ander ondergaat die suggestie en onderwerpt zich dan daaraan. Over het algemeen is zo iemand die door een dergelijke exorcist van een niet bestaande demon wordt bevrijd, voortaan bezeten van zijn bevrijder en in vele opzichten aan deze horig. Er zijn exorcisten die werken met kerkelijke ritten en formules. Degenen die deze methode gebruiken, hebben ook een beeld van de wijze waarop hun succes kenbaar moet worden in gedachten. Zij beïnvloeden de z.g. bezetene dan ook in die richting. Hoe waarschijnlijk dit is, zult u beseffen wanneer u begrijpt dat elke goede geestenbanner ook een zeer goede suggestor is. De gedragingen van de bezetene, al dan niet echt, worden door de benadering van de exorcist gesuggereerd. Opvallend is hierbij dat, naarmate de z.g. bezetene meer heeft gehoord over duivels, hun uitdrijving e.d., deze meer aan het schoolvoorbeeld van de bezetene beantwoordt. Wat te denken geeft. Zelfbedrog en suggestie spelen dan ook volgens mij in de meeste gevallen een overheersende rol.

In dit verband zou men ook het volgende moeten overwegen. Neem aan dat er een lijfelijke duivel bestaat en dat deze een mens in beslag zou nemen. Dan weten wij dat die duivel een gevallen engel is. Dus een hoge en edele persoonlijkheid, al is hij in de hel terecht gekomen. Moeten wij nu aannemen dat een dergelijke persoon met zijn grote intellect, zijn edele achtergronden, allerhande ontuchtige woorden uit zal gaan schreeuwen? Zou een dergelijke entiteit nu werkelijk niets beters te zeggen hebben? Men gelooft dat een mens door demonen in bezit genomen kan worden. Maar wanneer die demonen nu eens niet menselijk zijn, lijkt het mij vreemd, dat zij indruk trachten te maken door - volgens verslagen over uitdrijvingen - het spuwen van naalden, padden uit de mond te laten kruipen, zich als spinnen te vertonen enz. Dat doet meer denken aan een goochelshow dan aan een ernstige poging tot zelfverdediging van een demon, vindt u ook niet? Dergelijke verschijnselen, waarop bij kerkelijke verslagen van uitdrijving sterk de nadruk wordt gelegd, zijn kennelijk niet echt, maar worden door de mensen zelf veroorzaakt. Dat geeft te denken.

Wat kan een in beslag nemende geest dan wel doen? Wanneer het inderdaad een duistere, maar bewuste geest is - u zou hier het woord demon of duivel kunnen gebruiken - zal deze beschikken over veel kracht en een groot bewustzijn. Zonder dezen is de in beslagname niet mogelijk. De uitingen van een dergelijke geest liggen niet op kermisniveau, maar zijn eerder intellectueel te noemen. De uitingen zullen spitsvondig zijn en niet ontbloeit van een zekere hoffelijkheid. De reactie op heilige symbolen zal bij een dergelijke geest maar beperkt zijn. Want een heilig symbool kan alleen iets betekenen wanneer er een vergelijkbare geestelijke kracht achterstaat. En materie kan deze niet bevatten. Alleen de mens die het symbool hanteert, kan, mede hierdoor, in zich een dergelijke kracht mogelijk wekken.

Een demon die wegvlugt voor een kruis zonder meer, is dus bedrog of illusie. Geesten kunnen door denkbeelden worden geraakt, niet door tekens en formules zonder meer. Een geest die bewust in beslag neemt en kracht heeft, zal de paranormale mogelijkheden die in elke mens sluimeren, vaak wekken en gebruiken. Wij kunnen ons voorstellen dat bij een werkelijk bezeten mens dus poltergeistverschijnselen voorkomen, terwijl ook zaken als levitatie, profetie enz. tot de denkbare demonstraties behoren.

Een geest uit het duister die iemand in beslag neemt, zal daarvan echter alleen gebruik maken wanneer dit zinvol voor hem is. Hij is immers geen kermisklant die eigen afzichtelijkheid en slechtheid nog eens met alle manifestaties komt verkopen. Wanneer je iemand in beslag neemt, zo kan dit volgens mij gebeuren omdat je de mensheid haat. Maar in dat haten gaat men zelfs dan verstandig te werk en draagt er zorg voor zo op te treden dat men lijden en vernietiging aan anderen brengt, zonder dat eigen mogelijkheid tot werken daardoor teloor zal gaan.

Zelfbehoud is een eigenschap die voor alle entiteiten en geesten in alle werelden, die ik ken, aanwezig is, ook bij zeer duistere geesten. Daarom zal een werkelijk boze geest die iemand in beslag neemt, eerder trachten zo iemand carrière te laten maken en bv. tot staatsman te maken, of anderszins een machtspositie te verschaffen, zodat bv. een oorlog kan worden uitgelokt, of op andere wijze lijden en nood veroorzaakt kunnen worden. Alleen zo bereikt een dergelijke geest immers iets van hetgeen hem voor ogen staat? Kortom: een werkelijk boze geest zal een bezetene heus niet alleen maar laten schuimbekken. Dat is eerder een verschijnsel dat voorkomt bij hysterici, of mensen met vallende ziekte.

Ten laatste dit: de mensen die zich bezighouden met duiveluitdrijving zijn veelal of bedriegers of eenvoudige zielen. Zij behoeven geen slechte mensen te zijn en hun drijven is zeker niet altijd zinloos, want door hun suggestie zullen zij vaak mensen die mentaal wat gestoord zijn, vrijer maken en hun dwangbeelden doen verdwijnen. Zij zullen, al komt er geen duivel bij te pas, soms psychotische ketens van een mens kunnen verbreken, zodat deze beter, gelukkiger en soms zelfs ook normaler zal gaan leven. Maar wanneer wij ons bezig willen houden met de feiten, met de werkelijkheid, dan moeten wij dit geheel van verschijnselen oprecht bezien. Waarop ons duidelijk zal worden dat er maar heel zelden van een echte duivel sprake is. Wie dergelijke voorstellingen als werkelijk ziet, moet wel een eenvoudige en niet nadenkende gelovige zijn. Anders zou men immers beseffen dat volgens het geloof duivelen gevallen engelen zijn, die men zeker niet minder mag inschatten dan deze engelen, waaraan zovele wonderlijke gaven worden toegeschreven. Of een engel nu in het duister leeft of in het licht, hij is en blijft een zeer bewust wezen met edele eigenschappen en een grote beheersing van allerhande krachten in de kosmos. Dergelijke wezens tot piassen te maken, die niets beters weten te doen dan hysterische vrouwen zich te laten kronkelen, of half idiote jongens in verzet tegen hun omgeving te laten spuwen en vloeken, is nog dwazer dan te beweren dat een verstandig mens, getroffen door een stank die hem niet bevalt, onmiddellijk in een beerput zal springen.

Geloof u in een duivel, dan zult u tenminste moeten beseffen, dat dit een grote macht is die niet opzij gaat voor de primitieve bezwingen van een mens. Maar indien u wijzer bent en niet in het bestaan van een baarlijke duivel gelooft, zult u ook beseffen dat de mens in zijn gespletenheid, zijn poging met eigen wijze van leven en bestaan tevreden te zijn, vaak omzet in een bezetenheid of gedrevenheid, waartegen hij machteloos staat, zodat hij de als verkeerd erkende handelingen die hij stelt, niet meer als eigen verantwoordelijkheid hoeft te beseffen. Want mij valt steeds weer op, dat een mens die met zichzelf in moeilijkheden komt, geneigd is dat deel van zijn eigen wezen, waarmee hij geen raad weet, duivel te noemen. Bezetenheid is dan ook volgens mij in vele gevallen een door de mens zelf geïnduceerde vorm van schizofrenie.

Vraag: Wat is de bedoeling van een aanhechting?

Antwoord: Er is geen bedoeling. Men denkt kennelijk dat een dergelijke geest iemand zoekt om zich aan te kunnen hechten. In feite is dit eerder een ongeval. Men wordt gevangen in een emotionele werveling. Stel u de aura van de mens eens voor onder een grote emotionele spanning. Denken en emotie uiten zich als krachten, die tot in de buitenste laag van de aura doordringen en soms zelfs als een soort zonnecorona de buiten de aura uitschietende velden

van kracht veroorzaken. Deze krachten zijn steeds in beweging en pulseren. Vaak doet hun uiterlijk denken aan een soort trechter, een wieling, of een draaikolk.

Wanneer je als geest zelf niet erg sterk bent en in contact komt met deze uitstraling, wordt een deel van je eigen wezen en kracht a.h.w. binnen de aura van de mens gezogen. Wanneer de aura tot rust komt, zit je erin vast als een mens in drijfzand. Het tragische is hierbij dat de gevangen geest nu emoties, gedachten van de mens, door wie hij ingevangen is, als hem eigen gaat ontvangen. Een geest die dit gebeurt, is veelal niet eens bewust genoeg om te beseffen dat de bron van dit alles een andere persoonlijkheid is. De geest zal dan trachten op de ontvangen impulsen persoonlijk te reageren en werkt zo suggestief in op zijn gastheer middels diens aura. Deze signalen worden steeds sterker, tot zij een directe invloed hebben op het zenuwstelsel van de gastgever, zodat diens eigen persoonlijkheid, wil en uitingsmogelijkheid in het gedrang kunnen komen.

De resulterende onevenwichtigheid van gedrag is voor de omgeving vaak reden tot ingrijpen. Maar gastgever, zo min als de ingevangen geest, zijn zich van al deze processen bewust en komen dan ook niet tot een snelle aanpassing van gedrag. Van bedoeling kan echter bij geen van beiden worden gesproken. Het is een ongeval, dat door bewusten kan worden hersteld, mits de persoon in de stof tot ontspanning komt. Zou een benadering vanuit de geest plaats vinden, terwijl hierdoor bij aangehechte of aanhechter een grotere emotionaliteit ontstaat, dan zal de redding niet alleen onmogelijk worden, maar bestaat de kans dat de binding tussen deze beiden nog sterker wordt. De aanhechter in de geest kan zich uit de aura van een mens niet losmaken, vóór hij een hoger bewustzijn verwerft en zo zichzelf a.h.w. weet te hergroeperen. Maar dit kan hij weer niet bereiken, omdat hij voortdurend overstelpt wordt door menselijke gedachten en impulsen die voor hem in zijn toestand meer sprekend zijn dan alles, wat de geest kan doen.

Er zijn vele gevallen van aanhechting, waarvan de mens zich niet eens bewust wordt, omdat door hulp de binding reeds verbroken wordt, voor meer dan een lichte afwijking van het normale gedrag van de mens optrad. In de meeste andere gevallen zou de aanhechting zich na enige tijd oplossen. Maar jammer genoeg worden mensen die een afwijkend gedragspatroon vertonen, vaak in een krankzinnigeninrichting gezet en begint hen ijverig te genezen. Dit kan tot emoties en dus sterkere hechting aanleiding zijn. In andere gevallen verdrijft men door de geneeswijze de aanhechter wel, maar tast men het eigen zenuwstelsel van de patiënt dermate ernstig aan, dat genezing onmogelijk wordt, dan wel eerst na langere tijd plaats kan vinden.

Hopelijk is deze toelichting voldoende.

Vraag: U begint uw betoog altijd met "wij zijn niet alwetend of onfeilbaar, denk dus zelf na!" Maar zijn er geen entiteiten behorende tot hogere orden die alwetend en onfeilbaar zijn als zodanig?

Antwoord: Wanneer zij dit van zichzelf zeggen, behoren zij zeer zeker niet tot hogere groepen. Ik zal trachten u duidelijk te maken waarom.

Alwetendheid betekent: alles weten. Dat kan alleen, wanneer je in een perfecte harmonie bent met de scheppende kracht zelf. Maar wanneer je dit bereikt hebt, is deze vorm van uiting niet meer nuttig, nodig, of zinvol, voor jou zowel als voor de wereld.

Onfeilbaar kan men eveneens alleen zijn door een grote harmonie met het goddelijke geheel, waardoor je niet meer in staat zult zijn dingen te denken of te zeggen, die niet juist zijn. Wie beweert deze eigenschappen te bezitten, zegt dus in feite: Ik bevind mij in een toestand waarin het voor mij en voor u in wezen niet meer nuttig is dit contact op te nemen. Want een contact als het onze is een leercontact. En een dergelijk contact kan alleen nuttig zijn wanneer het niet berust op aanvaarding, maar op bewust denken. Wanneer u iets alleen maar gelooft, omdat een ander het zegt, bent u een dwaas. Wanneer u iets gelooft, omdat u de stellingen van een ander rijpelijk hebt overdacht en geen andere meer passende verklaring hebt gevonden, zo bent u verstandig. Indien u zelfs dan nog een voorbehoud maakt, tot u in uzelf een waarheid kunt beleven die overeenstemt met de stellingen of leringen van de ander, bent u een wijze.

Wij beginnen onze leringen altijd met deze verklaring, omdat wij u niet willen misleiden en u ertoe hopen te bewegen ook zelf na te denken. Juist omdat in deze groep mensen komen die toch wel wat beter hebben leren denken en niet alleen op openbaringen zonder meer wachten, is het van belang dit steeds weer te herhalen. Want maar al te snel luistert een mens even om te zeggen: dit is dan de enige waarheid en iets anders is niet meer aanvaardbaar. Wat onjuist is, daar alles wat met woorden uitgedrukt kan worden, ten hoogste een deel kan zijn van een kosmische waarheid, die als geheel onuitdrukbaar blijft, maar waarvan vele facetten kunnen worden uitgedrukt zonder een leugen te worden. Juist dergelijke waarheden kunnen misleidend zijn, tenzij je zelf denkt en middels eigen harmonie bouwt aan een innerlijk contact met de grote waarheid.

Vraag: Dit betekent dus dat iemand eigenlijk alleen zichzelf kan helpen?

Antwoord: Zover het werkelijke resultaten betreft in het ego, is dit zeker waar. Ik kan u helpen door u te zeggen: Wanneer u dorst hebt, is daar een sloot, waaruit u kunt drinken. Maar als u nu meent dat men u iets te drinken moet brengen, bij voorkeur bv. whisky of zo, is de kans groot dat u zult verdorsten, omdat ik u het water niet brengen kan, maar alleen kan wijzen waar uzelf het kunt vinden. Indien u met een probleem zit, kunnen wij u een uitweg tonen. Maar u zult die uitweg zelf waar moeten maken. Want wij kunnen toch niet in uw plaats gaan leven. Zelfs in geneeskunde en psychiatrie geldt hetzelfde: de patiënt geneest in feite zichzelf, maar de geneesheer probeert wel u stimuli te geven, waardoor dit uzelf genezen voor u eenvoudiger mogelijk wordt.

Reactie: Maar er is een vertrouwen tussen u en mij. Ik denk heus niet: hij zegt maar wat.

Antwoord: Waar. Maar u zult dan gelijktijdig denken: wat betekent het? U gaat het voor uzelf vertalen, wat automatisch betekent dat u de ontvangen waarden in verband met eigen denken en wezen gaat beschouwen en zo tot een geheel eigen beleving en versie van het gebrachte zult komen. Ook kritisch besef speelt hierbij een rol. Maar indien een les waarde voor u moet hebben, zult u moeten beginnen te vertrouwen. Ik zou zelfs willen zeggen: elke mens moet beginnen alle mensen te betrouwen, maar niet te ver. En voor de geest geldt hetzelfde. Wat ons betreft, zou u dit kunnen uitdrukken in een: ik vertrouw erop dat hij zegt wat volgens hem waar is. Maar of het helemaal waar is, weet ik nog niet, daar moet ik eerst eens even over nadenken. Omdat u dit niet vergeten zult, staat aan het begin van onze voordrachten dan ook altijd die zin, die wijst op de betrekkelijkheid van alles, wat gesteld kan worden.

Vraag: Hebben alle meesters en geesten zoals u, die lessen geven aan de mensen op aarde, eens op aarde geleefd?

Antwoord: Praktisch allen. Het is geen regel die zonder uitzonderingen kan bestaan, maar in de praktijk kun je zeggen dat eenieder die op deze wereld komt en als meester op gaat treden, of de mensen geestelijke lessen geeft, eens als mens op aarde geleefd heeft. Zoals zelfs Jezus opmerkte: voor Abraham was, wat ik. Waarmee Hij duidelijk maakt, dat ook hij tot de mensheid, tot de aarde behoort. Voor alle anderen geldt dit ook. Om te kunnen denken als een mens moet je beseffen wat menszijn is en dat kun je alleen in de praktijk geheel leren. Wanneer je niet weet, hoe een mens voelt en denkt, kun je hem ook niets leren. Het leerproces wordt door u vaak gezien als een geven zonder meer. In feite is een leerproces echter het gevolg van een wederkerigheid van besef, die ontstaat tussen leerling en meester. Beiden dienen zich dus op elkander in te stellen. Eerst hierdoor wordt een overdracht van waarden, vooral hogere waarden, op juiste wijze mogelijk.

Hoe zou men dit moeten doen op aarde, wanneer men zelf geheel vreemd blijft aan het menszijn? Je kunt natuurlijk wel trachten iets van je eigen besef en inhoud over te dragen, maar de kans is groot dat je dan alleen maar een groot aantal misverstanden in de wereld zet. Stel dat men vroeger op een andere planeet in stoffelijke vorm heeft geleefd. Dan is het mogelijk je door je besef van een stoffelijk bestaan beter uit te drukken. Maar het gevaar dat je verkeerd begrepen zult worden blijft toch groot, omdat je bv. niet alle emotionele geladenheden kent die de mens eigen zijn, de geladenheid ook, waarmee sommige woorden belast zijn. Ook hier is het mogelijk dat men reacties wekt, die strijdig zijn met alles wat men wil bereiken.

Een boodschapper die dus geen lering maar alleen een mededeling brengt, behoeft echter niet als mens geleefd te hebben. Deze immers behoeft alleen zijn opdracht weer te geven, al dan niet vergezeld van een "en dit zal u daartoe een teken zijn." Wij allen zijn dus eens mens op aarde geweest en ik ken eigenlijk geen enkele groot kosmische meester of leraar, die niet voor zijn optreden tenminste een leven op aarde heeft doorgebracht, omdat hij zonder deze ervaringen niet juist zijn taak zou kunnen vervullen.

Reactie: In deze tijd hoort men vaker dan vroeger over buitenaardse wezens en de mogelijkheid daarmee contact te maken, ook in boeken, ofschoon de wetenschap hiervan niets wil weten.

Antwoord: Er bestaat buitenaards stoffelijk leven in vele vormen. Het zou dwaas zijn aan te nemen dat allen op dit ene kleine planeetje ergens in een achterbuurt van het melkwegstelsel hoger leven voor zou komen, terwijl rond 1 per 1000 sterren planeten kent en een van de 100 planeten leven kan dragen. Het zal u duidelijk zijn dat er in het melkwegstelsel alleen dus reeds zeer veel leven moet bestaan, bestaan hebben, of nog zal kunnen ontstaan. Er is dus leven.

Waarom bemerkt u daarvan weinig of niets? Tot voor kort waren de mensen nog niet eens zover dat zij beseften, wat ruimte, sterren en planeten eigenlijk waren. Men dacht bv. nog in termen van de kristallijne sferen. De aarde was het centrum en voelde zich reeds zeer wijs, wanneer men aannam dat zon en planeten rond die aarde zouden draaien als zelfstandige bollen, zodat bv. de zon niet bestond, omdat goddelijke wezens een lamp droegen, of met een lichtende wagen of boot hun weg langs de hemel zochten. Wie zich de voorstellingen van het heelal voor ogen stelt, zoals die nog enkele honderden jaren geleden bestond, beseft dat deze mensen zich niet bezig konden houden met vreemde rassen uit de ruimte. Voor hen waren dergelijke vreemde wezens ten hoogste engelen of duivels.

Toch wil ik u erop wijzen dat rond 1792 een schrijver een werkje publiceert, waarin hij fantaseert over maanwezens en mensen die hen ontmoeten. Die maanwezens hebben dan natuurlijk een volgens hem ideale staatsvorm, zodat zich een vergelijk opdringt met de Atlantis verhalen uit de oudheid. Toch is de beschrijving zodanig, dat men zich afvraagt, waar het beeld van deze maanmensen vandaan komt. Buitenaardse wezen treffen wij ook aan in de 19e eeuw. Flammarion speculeert op de vorm van wezens binnen het zonnestelsel. Er verschijnt in 1896 een roman die geheel handelt over het contact tussen mensen en Marswezens - waarbij eveneens ideale sociale toestanden een rol spelen.

De 20e eeuw brengt ook vele boeken die over de ruimte gaan, maar beperken zich voorlopig tot de planeten. Eerst wanneer sciencefiction fantasieën werkelijk worden, zoals de reis naar de maan en bepaalde technische ontwikkelingen, zien wij de aandacht van schrijvers steeds meer in de richting van de ruimte gaan. Deze is niet zo binnen bereik en dient dus eenvoudiger als toneel voor de denkbeelden van de schrijver, die in vele gevallen met zijn verhalen gelijktijdig de technische ontwikkelingen en speculaties van de laatste tijd een rol laat spelen en bepaalde instellingen op aarde op de hak neemt. De achtergrond is vaak filosofisch of zelfs moralistisch. Zeg dus niet dat dit alles in uw zin pas van de laatste tijd is. Alleen schiet de menselijke fantasie wel eens tekort. Men schijnt zich bv. niet voor te kunnen stellen dat er wezens zijn die alleen bij zeer hoge temperaturen kunnen leven - wezens bevoertuigd in krachtvelden - die sterven, wanneer de temperatuur van hun omgeving beneden de 3500° komt. Toch bestaat dit ras.

Ruimtevaart-denkbeelden zijn er vele. Denk maar eens aan de "reis naar de maan" van Jules Verne naast de vele moderneren. De toenemende aandacht hiervoor lijkt mij te stammen uit de droom van de mens omtrent het onbekende. Naarmate de eigen wereld meer bekend wordt, zal men nieuwe horizons zoeken om verder te kunnen dromen zonder al te zeer door feiten gestoord te worden. Of er wezens uit de ruimte soms enige tijd op aarde geweest zijn? Inderdaad. Vergeet daarbij echter niet dat een zich aanpassen aan de mens in vorm en optreden voor hen altijd ondoenlijk was - en is voor de meesten van hen. Toch zal men, vaak gedwongen door omstandigheden of uit nieuwsgierigheid, uw wereld soms kort bezoeken. Dat was zo in het verleden en geldt nog in uw dagen.

In het verleden hebben ruimtevaarders de aarde soms betreden en contact gehad met de mensen. Waargenomen zijn zij o.m. in de tijd van de profeten (Ezechiël), terwijl hun voertuigen nog later, tot in uw dagen, soms werden waargenomen. In het verleden hebben ruimtevaarders volgens mij invloed gehad op het denken en zelfs de primitief technische ontwikkelingen van de mensheid. Maar in uw tijd is dit vergeten, of geworden tot legende die eerder allegorisch wordt uitgelegd dan als mogelijker werkelijkheid beseft.

Nu zijn veel mensen in deze tijd bang dat de wereld naar de knoppen zal gaan. Zij verwachten nu dat iemand daaraan iets zal doen, het zij God, het zij wezens uit de ruimte. Deze mensen denken aan ruimtevaarders als hogere en meer bewuste wezens, die even de aarde zullen komen bezetten om de mensheid van allerhande zorgen te bevrijden. Wat prettig is, want dan behoeven de mensen dit niet meer te doen en mensen komen zo moeilijk tot een herstellen van hun fouten, nietwaar? Maar dan zou men moeten onthouden dat een slaaf altijd een slaaf blijft, tenzij hij zichzelf zoekt te bevrijden en desnoods in staat is daarvoor te sterven. Een mens die niet wil sterven voor zijn vrijheid, blijft een slaaf, of hij dit beseft of niet. Zo zal de mensheid slaaf blijven van haar eigen angst voor een allesomvattende inzet. Daar kunnen ook ruimtevaarders niets aan veranderen. Maar de behoefte aan iemand die de mensheid van haar angsten bevrijden zal, is aanwezig en zo geloven vele mensen aan een ingrijpen uit de ruimte. Daarbij komen vele verhalen in omloop en worden de werkelijke feiten langzaam overspoeld en tot mythos gemaakt dan wel geheel ontkend.

Gedachten die door wezens van andere planeten naar deze aarde worden uitgezonden, worden verkeerd begrepen en maar al te vaak in semireligieuze bijeenkomsten besproken als voorspellingen, dat deze entiteiten de wereld eens even op poten zullen komen zetten en daarbij hun gelovigen natuurlijk voordelen zullen bezorgen. Maar alleen de mens kan de mensheid van zijn kwalen bevrijden. Daarom zou ik u willen zeggen: Al zijn er vele rassen in de ruimte en onder hen zelfs ruimtevaarders die afstanden van vele lichtjaren plegen af te leggen, al zijn er wel eens landingen van bijboten op deze planeet geweest en worden nog wel waarnemingen gedaan op deze planeet of water getankt, maak u geen verwachtingen. Een mens moet terugrijpen op zichzelf en wanneer een mens de God in zich vinden kan en zijn leven daarop kan richten, zo zal hij vrij worden en zijn wereld van haar problemen kunnen bevrijden. Maar zolang die mens zich terugtrekt uit angst, wanneer er onrecht gebeurt, zal de mens slaaf blijven of hij wil of niet en zal het onrecht deze wereld regeren. Zelfs indien de wereld ten gronde zou gaan hierdoor, zullen vele mensen in de schaduwsferen leven, vrezende voor het onrecht, zonder de moed zich daartegen te verzetten.

Nog een laatste vraag en dan pauzeren wij.

Vraag: U zegt altijd: denk zelf na. Maar zal veel van hetgeen waarover wij denken en filosoferen, niet geheel anders blijken te zijn, wanneer wij over zijn gegaan?

Antwoord: Alle gegevens en beschrijvingen over onze wereld die wij u verstrekken moeten, gedwongen door het grote verschil in essentie en begrip in beide werelden, vergelijkend worden gesteld. Vergelijkingen zijn dus aanduidingen van het mogelijke en niet concrete omschrijvingen van onveranderlijke waarden. Wie denkt dat alles wat over de sferen ooit gezegd is, voor hem later concreet zo zal zijn, zal een teleurstelling ondergaan. Maar degene die geleerd heeft zelf na te denken, zal al snel begrijpen dat in onze wereld associaties bestaan die in vormen kunnen worden uitgedrukt, zodat je bij ons dan inderdaad parken kent, schitterende architectuur enz., ongeacht het feit dat deze dingen niet echt zijn, maar gedachten. Je zult dan ontdekken dat je inderdaad je een huis kunt bouwen in zomerland, maar alleen omdat je voor jezelf dit huis ziet als iets wat zomerland voor jou bepaalt, terwijl het vervaagt en verdwijnt, zodra je begint te beseffen dat dergelijke vormen voor het werkelijke bestaan niet van belang zijn.

Ons gaat het erom dat u zelf leert conclusies te trekken. Want een mens die conclusies leert trekken, kan steeds weer eigen denken en handelen aanpassen. De lessen die wij geven zijn in zekere zin een wisselwerking tussen geest en stof. Maar daarnaast zijn zij ook een pogen u bewust te maken van uw wereld, zoals wij die zien. Wij zeggen dit er trouwens ook bij en hopen dat u zo in staat zult zijn uw eigen wereld bewuster en harmonischer te beleven.

Slaagt u daarin, dan zult u onze wereld zonder meer kunnen aanvaarden en zult u daarin snel kunnen leven zonder een behoefte aan allerhande analogieën met de stoffelijke wereld die u verlaten hebt.

Dit was dan mijn bijdrage. Ik dank u voor uw aandacht.

Goedenavond.

Goedenavond vrienden.

Ook mij valt de eer te beurt, enkele van uw vragen te mogen beantwoorden zover die niet van zuiver persoonlijke aard zijn.

Vraag: Hoe kun je iemand helpen die bij ogenblikken hevig scheldt en zich daartegen niet verzetten kan?

Antwoord: Ik heb wel eens een dergelijk geval meegemaakt, waarbij men leed onder een tekort aan passende woorden. In dat geval is een Bargoens woordenboekje een uitkomst. Indien dit alleen een kwestie is van onbeheerstheid tegenover andere, die later betreurd zal worden, zo is de beste weg er geen acht op te slaan. Scheldt men voor zichzelf ook, wanneer men alleen is, zo acht ik dit geen bezwaar. Men moet zich eenvoudig geen zorgen maken en duidelijk maken dat het wel eens goed is stoom af te blazen, vooral wanneer men daarmee anderen in feite niet hindert. Wanneer iemand daaronder toch lijdt, zo moet je eenvoudig duidelijk maken dat het onzin is je daardoor bezwaard te voelen, vooral omdat je door het afblazen van stoom dan meer van anderen zult kunnen hebben en zo voor hen meer zult kunnen betekenen. Zelfs mensen uit de beste standen luchten hun gemoed wel in ordinaire termen, wanneer zij alleen zijn. Maak u dus geen zorgen.

Mijn raad: voel je niet ongelukkig of minderwaardig, wanneer je dat doet, maar scheldt eens lekker tot je niets meer te zeggen hebt en denk dan: Zo, dat is dat. Wat mij betreft: ik heb veel meer een hekel aan mensen die preken wanneer zij alleen zijn. Dat zijn meestal de mensen die hun medemensen plagen, zodra zij daarmee contact krijgen. Die spreken over de goedheid des heren en gaan dan naar buiten om een ander de duivel aan te doen. Dat is erger en daarover voelt men zich geheel niet bedroefd. Kort en goed: zeg die persoon maar dat het niet erg is eens een keer stevig te schelden. Per slot van rekening: een man die op zijn duim slaat, bidt ook niet...

Vraag: Hoe komt het dat tegenwoordig ook ministers zich aan onbehoorlijke taal te buiten gaan?

Antwoord: De meeste ministers zijn in de eerste plaats salaristrekken. Zit er toevallig een staatsman tussen die de centen niet vooropzet, dan zegt hij vaak de zaken zó, dat salaristrekken en statuszoekers dit moeilijk kunnen verteren. Wat meer oprechtheid en wat minder letten op fraaie taal en vooral elkanders zonden met de mantel der liefde bedekken, zou kunnen voeren tot een langzame terugkeer naar meer democratische toestanden, mede gebaseerd op een beter begrip in de massa, omtrent hetgeen zich in de politiek nu werkelijk afspeelt.

Ik voel mij geen staatsman en zal daarom niet luidop zeggen wat ik denk van mensen als bv. den Uyl. De man doet zijn best en dat dit vaak niet voldoende is, nu ja. Wat moet je zeggen over een van der Stoel? De man zit in Athene en voelt zich thuis. Wat mij betreft: laat hem maar zitten. Mogelijk zou ik hem eens aanduiden als een zetel van onnadenkendheid. Maar eenieder zoekt zijn eigen uitdrukkingen. Ook Kamerleden hebben hun fouten. Persoonlijk bv. zou ik indien ik politicus was, het betreuren, dat Andriessen niet Jurriaan heet. Dan zou hij mogelijk beter aan te horen zijn. En zo kun je doorgaan. Persoonlijk waardeer ik de oprechtheid van uw defensie-man zeer. Want als degenen die er voortdurend inzitten, niets zeggen, wie moet het dan doen? M.i. is het wel eens goed duidelijk te zeggen wat je denkt. Per slot van rekening worden er heel wat hoge salarissen uitgedeeld aan mensen die doen of zij iets doen, terwijl bij lagere salarissen

alleen degene die werkelijk iets wil doen, daarvoor zou willen werken en dus meer werk met minder kosten zou leveren. Waarom zou dit een keertje niet gezegd mogen worden. Bovendien is er aan onze kant een actie, waarbij wij alle staatslieden tot openhartigheid trachten te verleiden en zo dit niet lukt, trachten hen door de mand te laten vallen. Want de staatslieden van deze tijd zijn veelal wel aardige lieden, maar je kunt er geen staat op maken.

Vraag: Wat is het symbool van een slang in een droom, waarin deze van bruin naar groen verandert?

Antwoord: Was het geen kameleon? Een slang kan van alles betekenen, van een vruchtbaarheidssymbool tot een eeuwigheidssymbool toe. Wat de kleurverandering van bruin naar groen? Ik voor mij zou deze uitleggen als een verandering van een stoffelijke hoop naar geestelijke hoop. Maar dergelijke symbolen en kleuren hebben een zo zuiver persoonlijke waarde, dat ik dezen niet kan duiden zonder persoonlijke te worden, dan mij is toegestaan.

Vraag: Wat betekenen de kleuren blauw en groen in een droom?

Antwoord: Blauw betekent kosmisch gezien, wijsheid, groen geloof. Het zou dus een aanduiding kunnen zijn van het bereiken van een innerlijke wijsheid en de mogelijkheid tot mystieke beleving. Maar ja, er zijn ook vele andere duidingen te vinden, afhankelijk van de persoon die de kleuren ziet. Zoals bij de vorige vraag is een persoonlijke duiding niet mogelijk, daar het beantwoorden van persoonlijke vragen mij verboden is.

Vraag: Is het zo dat door kunst, muziek, schilderen, beeldhouwen enz. iets van de kosmische werkelijkheid tot uiting komt, maar onbeholpen omdat de mens geen volmaakte mogelijkheid tot uitdrukking kan vinden?

Antwoord: Moeilijke vraag. Er is heel wat kunst op aarde die m.i. niet kosmisch is en waarvan de grote kunst mij gelegen lijkt te zijn in het feit dat men anderen zijn werken als kunst weet te doen aanvaarden. Zoals er veel zogenaamde wetenschap bestaat die volgens mij eerder een soort dogmatische zelfverheffing op basis van beperkte kennis uitdrukt, dan een werkelijk zoeken naar de verklaring van een innerlijk erkende waarheid. Wat wetenschap in mijn ogen dient te zijn. Maar alle dingen zijn natuurlijk deel van de kosmos. De vorm die wij eraan geven, is echter menselijk. Je kunt dus niet zeggen, dat alle muziek enz. uiteindelijk uit de geest voortkomt. Wat maar gelukkig is ook. Aan de andere kant kun je zeggen dat vele mensen door een innerlijke harmonie met hogere waarden zaken op menselijke wijze tot uitdrukking weten te brengen, die in feite behoren tot de geestelijke wereld of zelfs kosmische waarden en wetten weergeven.

Meer kan ik m.i. hierop niet verantwoord zeggen.

Vraag: Is het waar, dat volmaakte helderziendheid uit 7 graden bestaat? Daar echter weinige helderzienden de hoogste graad bezitten, komen voorspellingen slechts zelden in bijzonderheden uit. Indien waar: wat zijn deze 7 graden?

Antwoord: Fahrenheit, Celsius, Réaumur? Er zijn geen in aantal te bepalen graden te geven voor helderziendheid. Vooral die 7 stamt uit oude overleveringen. Er was een tijd waarin de mens meende dat er slechts 7 planeten en daarmee corresponderende ook 7 hemelsferen waren. Daarom moest alles in 7 delen vallen, wanneer het iets met de hemelen te maken had. Zo komt men waarschijnlijk aan deze indeling bij helderziendheid ook.

Je kunt het echter eenvoudiger stellen: Alle vormen van helderziendheid bestaan uit het aanvoelen van wezens, of momenten van tijd, die nu voor anderen nog niet beleefbaar zijn. Het is voornamelijk de interpretatie die aan de waarnemingen gegeven wordt, waaruit de vergissing zal ontstaan. Naarmate men zich bewuster is van de wijze waarop men waarneemt, zal men de waarneming minder aan het heden binden en zo juister interpreteren dan wel onjuiste uit het ik stammende details terzijde stellen.

Doelt u op deze bekwaamheid, dan ben ik het met u eens dat er vele verschillen, desnoods graden, bestaan. Maar het aantal klassen dat men daarin wil trekken is van eigen willekeur afhankelijk en kan niet tot 7 beperkt blijven.

Stel dat u hier een aantal soldaten ziet binnenkomen. Helderziend natuurlijk. Is dit nu een aankondiging van een nieuwe wereldoorlog, een fragment van een toeval tijdens een legeroefening, dan wel een symbool voor een nieuw ordebegrip? Je moet meer gegevens hebben om een juiste uitspraak te doen en zo je die niet kunt verkrijgen niets zeggen of alleen het aanschouwde weergeven. Maar er zijn dan altijd mensen die onmiddellijk aan de noodrem trekken en beginnen over een nieuwe wereldoorlog, die nabij is of zelfs over de ondergang van de wereld. Die ondergang zou volgens sommigen eerst deze maand plaats vinden. Nu echter zeggen zij weer dat dit het volgende jaar zal geschieden. Is de wereld mogelijk een jaar geprolongerd wegens enorm succes of zo?

Onthoudt, dat vele profeten zich vergissen, omdat zij graag iets uit zien komen, waardoor zijzelf in eigen ogen of de ogen van anderen gerechtvaardigd zouden worden. Naarmate een helderziende meer aanzien, zelfrechtvaardiging, of zelfverheffing zoekt, zal zijn voorspelling minder betrouwbaar zijn. Indien u dit in graden wilt uitdrukken zullen het er heel wat meer dan 7 zijn. Zoekt u een overeenkomst, dan kunt u stellen: Alleen de mens die niet zichzelf zoekt en innerlijk harmonisch blijft, is in staat een helderziende waarneming volledig en juist weer te geven. Daar dergelijke mensen echter zeldzaam zijn is het verstandig alle dergelijke waarnemingen en waarschuwingen onder voorbehoud te aanvaarden en vooral de duiding daaraan gegeven kritisch te beschouwen. En indien u wilt weten of u gelukkig kunt worden, moet u niet naar helderziende of kaartlegger gaan, maar uzelf afvragen wat u nu onevenwichtig maakt. Dan komt u door daar iets aan te doen veel verder in de begeerde richting en het is nog goedkoper ook.

Vraag: Hoe komt het dat de doorsnee mens niet wil of kan luisteren naar goede raad om eigen toestand te verbeteren. Velen zeggen: zo ben ik geboren, zo zal ik blijven, want niemand kan mij verbeteren.

Antwoord: Goede raad helpt niemand die niet zichzelf wil helpen, omdat alle goede raad veronderstelt dat de mens nu daarmee zichzelf zal helpen. De meeste mensen helpen zichzelf echter niet uit angst, dat anderen hen dan niet verder zullen blijven helpen. In de tweede plaats: zo ben ik geboren, zo zal ik sterven. Dit heeft niets te maken met bezetenheid of iets dergelijks. Zo iemand is kennelijk tevreden, met wat hij is. En wanneer je tevreden kunt zijn met jezelf, waarom zou je dan proberen te veranderen. Dat lukt toch meestal niet.

Trouwens: elke mens heeft recht op zijn eigen leven, zijn eigen deugden, zijn eigen domheden. Daar hoeft iemand zich niet mee te bemoeien, meen ik. Luistert iemand naar raad, dan betekent dit alleen dat de verandering daarin behouden in en voor die mens reeds bestaat. Vele mensen luisteren niet naar goede raad, omdat zij niet anders willen zijn en vooral zichzelf willen blijven. Velen doen alsof zij luisteren, maar doen niets. Voor u goede raad geeft dient u te bedenken dat het aantal mensen dat u om raad komt vragen en daarna heen gaat, u verwijtende, dat u hen niet hebt aangeraden, wat zij zich voornamen te gaan doen, legio is.

Weest daarom spaarzaam met uw goede raad.

Vraag: Wat kan iemand die een z.g. zwakke wil heeft, doen om een sterke wil te ontwikkelen?

Antwoord: Probeer met alle krachten iets te doen of te bereiken, wat je werkelijk graag wilt. Dan onderdruk je meteen alle andere, volgens u verkeerde zaken die u niet baas kunt, wanneer u probeert ze te bestrijden. Stel: U ergert zich voortdurend aan uw burens. U kunt dit niet de baas zijn, ook al zou u dit willen overwinnen, omdat u zelf de onredelijkheid van uw ergernis inziet. Ga dan bv. een taal leren of iets anders, wat u zeer interesseert. U zult zien dat u veel minder tijd overhoudt om u te ergeren.

Vraag: Alle mensen die moorden, stelen enz., zouden door duistere krachten hiertoe gebracht zijn. Is daaraan niets te doen. Paulus zegt in Eph. 6: wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de machthebbers der wereld, de duisternis dezer eeuw, de boosheid in de lucht.

Antwoord: Dat klinkt mooi. Maar wat is de praktijk? Dat het in deze eeuw erger is dan vroeger, betwijfel ik. Indien wij rekening houden met alles wat vroeger aan offeren, pijnigen e.d. gebeurde - al was dat vaak officieel goedgekeurd - is uw tijd er niet slechter op geworden, al is er mogelijk niet veel verbeterd. Wel zijn er meer mensen, de mensen wonen dichter opeen, zodat dergelijke zaken meer de aandacht trekken.

Worden deze mensen door duistere machten bezeten? In zekere zin, want zij worden beheerst door een wanhopig pogen zichzelf te zijn in een wereld, die dit niet toelaat. Dat zij geen respect hebben voor het leven van anderen, delen zij in zekere zin met anderen als bv. vele automobilisten die maar raak rijden en per jaar voor meer doden aansprakelijk plegen te zijn, dan de "moordenaars en rovers". Dit acht men kennelijk niet zo erg. M.a.w. het gaat om een algemene aanvaarding van een gedrag, niet om de gevolgen ervan, ook al windt men zich over die gevolgen op bij niet algemeen aanvaarde afwijkingen van de norm. Zeker, de automobilist dood niet uit lust, maar door onoplettendheid, haast, door een houding van "ik ben koning van de weg, opzij dus." Het resultaat is echter hetzelfde. Het is niet redelijk het één te veroordelen: en aan boze geesten toe te schrijven en het andere niet.

Wat Paulus uitspraak betreft: hij doelde niet alleen op geestelijke overheden. Hij leefde in een periode waarin men meende dat Jezus' komst ook het einde der tijden aankondigde. Dit blijkt trouwens ook uit het boek openbaringen. Voor hem was het een kwestie van een je voorbereiden op een Armageddon, dat nabij was. Besef verder dat Paulus ook voortdurend ruzie maakte met overheden. Want hij was niet bepaald een nederig christen en verdraagzaam mens, ook al sprak hij zijn vermaan en beschuldiging nu in Christus' naam en niet meer in Saulus' naam als voordien. Uit zijn brieven wordt ook duidelijk, dat Paulus voortdurend bang is voor zijn eigen temperament en eigen onbeheerstheid en zo anderen vermaant om zich voor dergelijke zaken te behoeden.

Indien u het hebt over duistere machten, zo lijkt mij de meest duistere macht opgeroepen door de mens zelf, omdat deze voortdurend de materie verheerlijkt en daarbij zichzelf tot een redeloos en zinloos appendage van materiële belangen dreigt te maken. Dat zijn geen geesten, maar wel duistere en niet meer menselijke machten, waardoor de mens beheerst dreigt te worden. Maar dat zijn geen duivels, maar de fouten van de mensheid zelf. De demonie van uw dagen is gelegen in het kennelijk onvermogen van de mensen te beseffen dat er verschil bestaat tussen bezit en geluk, dat er verschil is tussen redelijkheid en wijsheid, dat er verschil ligt tussen het recht om te streven en het recht anderen te domineren om je eigen doeleinden ten koste van alles te bereiken.

Wanneer de mens weer respect krijgt voor de mens en de menselijke maatschappij bereid is te zoeken naar het grootst mogelijke geluk voor eenieder, daarbij eenieder het recht gevende zijn eigen bestaan te bepalen en de consequenties daarvan zelf te dragen, zullen de spanningen weer wegvallen. Dan ook zullen er minder misdaden en lustmoorden zijn, zullen minder mensen ongelukkig worden gemaakt, omdat iemand mechanisch en theoretisch rekenende en redenerende vergeet, dat mensen gevoelens hebben.

Hiermede moet ik eindigen.

Goedenavond.

d.d. 30 augustus 1974